

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/833/2012/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

389/2012. (XI. 7.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) a **panaszos**¹ 2012. október 11-én előterjesztett **panaszát** a 2012. november 7-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2012. október 11-én elektronikus úton terjesztette elő beadványát, amelyben egy, a Szolnoki Rendőrkapitányság által lefolytatott közigazgatási eljárás ellen, továbbá a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: JNSZMRFK) Rendészeti Igazgatójának egy végzése ellen élt panasszal. [A panaszos által megjelölt ügyszámok alapján megállapítható, hogy azok a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (a továbbiakban: Kkt.) szabályai alapján közigazgatási bírság kiszabásával összefüggésben keletkeztek.] Sérelmezte továbbá, hogy a JNSZMRFK-on 2012. július 19-én tett panaszát nem vizsgálták ki. Előadta, hogy panasza sokrétű, ezért az eljárás iratait, továbbá panaszát részletezve utóbb megküldi a Testületnek. Panasza kivizsgálást azért kéri, mert úgy érzi, hogy sérültek a jogai, a rendőrség megtevesztette, mulasztás történt, és „nem született valóság-hű tényállás”.

2) Tekintettel arra, hogy a panaszból kiderült, hogy a panaszos a rendőrségen is panasszal élt, a Testület munkatársa az eset tisztázása érdekében telefonon kereste meg a JNSZMRFK-ot. Az ügyintéző r. alezredes azt a tájékoztatást adta, hogy a panaszos 2012. július 19-én a rendőrkapitányságon bejelentést tett, amelyben azt panaszolta, hogy egy rendőri intézkedés során üres jegyzőkönyvet írtak alá vele az eljáró rendőrök. Mivel a panaszos a

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

beadványában egyéb sérelmet nem említett, a rendőri intézkedés módját nem kifogásolta, a r. alezredes a panaszt – mivel megítélése szerint közokirat-hamisítás gyanúja merült fel – az ügyészségre áttette. Az ügyészség a panasz kivizsgálása során arra a megállapításra jutott, hogy bűncselekmény gyanúja nem merült fel. A r. alezredes tájékoztatása szerint a döntésről a Testület megkeresésével egyidejűleg értesítik a panaszost.

3) A panaszos a beadványában foglaltak ellenére az ügygel kapcsolatos további iratot nem küldött, panaszát utóbb nem fejtette ki.

II.

A Testület eljárását a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) a IX. fejezetében, a Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az, „akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette [...] kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el”.

A fent idézett rendelkezés alapján a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházat-csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),
- a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.),

tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

a) A fentiekből következik, hogy a Testület csak azon rendőri magatartások felülvizsgálatát végezheti el, amelyeket az Rtv. a IV.–VI. fejezeteiben szabályoz – így tipikusan amelyeket a fenti felsorolás magába foglal. Ezzel ellentétben a közigazgatási bírság kiszabásának eseteit és módját a Kkt. rendelkezései tartalmazzák. Az eljárásra a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.) előírásai irányadók.

A Testület hatáskörére vonatkozó fenti magyarázat alapján megállapítható, hogy a rendőrség közigazgatási bírság kiszabásával kapcsolatos eljárását a Testület nem minősítheti, afölött kontrollt, felügyeletet nem gyakorol. Emiatt a panaszban előadott sérelmeket ezen részének vizsgálatára nem terjed ki a hatásköre.

b) A panaszos sérelmezte azt is, hogy a JNSZMRFK egy 2012. július 19-én tett panaszát nem vizsgálta ki, a sérelmezett rendőri intézkedést, valamint az azzal összefüggésben keletkezett panaszát azonban nem fejtette ki.

Az Rtv. 93. § (3) bekezdése szerint „a Testület a rendőri szerveknél előterjesztett panaszokról felvilágosítást kérhet, és amennyiben a 92. § (1) bekezdése szerinti eljárásának feltételei fennállnak, erről a panaszost, illetve az eljáró rendőri szervet értesíti. A panaszos az értesítés kézhezvételétől számított nyolc napon belül kérheti, hogy panaszát az országos

rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el. Az eljáró rendőri szerv a Testülettől kapott értesítés kézhezvételekor köteles az eljárását felfüggeszteni.” Ugyanezen szakasz (4) bekezdése értelmében „amennyiben a panaszos a (3) bekezdés szerint határidőben kéri, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el, a rendőri szerv köteles a panaszt a Testülethez átteni. Amennyiben a Testület az eljáró rendőri szervet arról értesíti, hogy a határidő eredménytelenül eltelt, a rendőri szerv köteles az eljárását folytatni.”

A Testület a fenti jogosultságával élve kereste meg a rendőrséget, a JNSZMRFK illetékes munkatársa azonban a panaszos által előadottakat megcáfolva a Testületnek arról számolt be, hogy a panaszt – mivel bűncselekmény gyanúja merült fel – az ügyben hatáskörrel rendelkező ügyészségnek küldte meg. A tájékoztatás szerint a panaszos a rendőri intézkedéssel összefüggésben egyéb sérelmet nem jelölt meg.

Fentiek alapján egyrészt megállapítható, hogy a JNSZMRFK-on nem volt olyan folyamatban lévő panaszeljárás, amit a Testület az Rtv. 93. § (3) és (4) bekezdése alapján átvehetett volna. Másrészt nem állt fent mulasztás a rendőrség oldalán sem, mivel a panaszos a beadványában olyan elemet nem jelölt meg, ami rendőrségi panaszeljárás megindítását tette volna szükségessé. Harmadrészt a panaszos a Testületnek küldött beadványában sem jelölt meg olyan konkrét, rendőri intézkedéssel szembeni sérelmet, ami panaszeljárás kezdeményezését indokolta volna.

Mindezek alapján tekintettel arra, hogy a Testület érdemi vizsgálatának megindítására alkalmas intézkedés a konkrét ügyben nem történt, a Testület, figyelemmel az Rtv. 92. § (1) bekezdésében foglaltakra, a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszbeadványt elutasította.

Budapest, 2012. november 7.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
előadó testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag